

dnia 15 kwietnia 1958 r. deklaracja stwierdzająca stosowanie postanowień powyższej Konwencji do Brytyjskiego Somali;

dnia 6 maja 1958 r. deklaracja stwierdzająca stosowanie do Kenii postanowień wymienionej Konwencji z następującymi zmianami: „Artykuł 2(1): Konwencja ma zastosowanie tylko do robotników, których płace nie przekraczają 200 szylingów miesięcznie. Artykuł 6 i 7(2): Postanowienia te nie są jeszcze objęte ustawodawstwem”;

dnia 19 czerwca 1958 r. deklaracja stwierdzająca przyjęcie w stosunku do Trinidadu postanowień tej Konwencji z następującymi zmianami: „Artykuł 4: Udzielanie świadczeń lub przywilejów uzupełniających płace w gotówce jako wynagrodzenia za usługi jest dozwolone przez prawo dla pracowników

fizycznych w ogólności; § 2 tego artykułu objęty jest ustawodawstwem jedynie co do świadczeń w naturze stanowiących część ustawowego wynagrodzenia ustalonego przepisami w sprawie uregulowania płac”.

Ponadto dnia 8 lipca 1958 r. zostały zarejestrowane deklaracje Francji stwierdzające stosowanie postanowień powyższej Konwencji do następujących terytoriów niemetalicznych: Kamerun, Wyspy Komory, Francuska Afryka Równikowa, Francuska Polinezja, Francuskie Somali, Francuska Afryka Zachodnia, Madagaskar, Nowa Kaledonia, St. Pierre i Miquelon oraz Togo.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

62

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 grudnia 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw oraz stosowania przez Wielką Brytanię do niektórych terytoriów Konwencji (nr 98) dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 7 Konwencji (nr 98) dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 126), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Niemiecka Republika Federalna	dnia 8 czerwca	1956 r.
Albania	dnia 3 czerwca	1957 r.
Węgry	dnia 6 czerwca	1957 r.
Syria	dnia 7 czerwca	1957 r.
Sudan	dnia 18 czerwca	1957 r.
Indonezja	dnia 15 lipca	1957 r.
Luksemburg	dnia 3 marca	1958 r.
Włochy	dnia 13 maja	1958 r.
Jugosławia	dnia 23 lipca	1958 r.
Rumunia	dnia 26 listopada	1958 r.
Republika Gwinei	dnia 26 marca	1959 r.
Ekwador	dnia 28 maja	1959 r.
Bulgaria	dnia 8 czerwca	1959 r.
Ghana	dnia 2 lipca	1959 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 35 Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy zostały zarejestrowane następujące deklaracje Wielkiej Brytanii:

dnia 19 czerwca 1958 r. deklaracje stwierdzające stosowanie powyższej Konwencji do terytoriów niemetalicznych Adenu, Brytyjskiej Gujany i Gibraltaru oraz przyjęcie tej Konwencji w imieniu Nigerii, Sierra Leone i Federacji Indii Zachodnich (Trinidad);

dnia 26 sierpnia 1958 r. deklaracja stwierdzająca przyjęcie w stosunku do Północnej Rodezji postanowień wymienionej Konwencji z następującymi zmianami:

Artykuł 2. Korzystają ogólnie chociaż nie powszechnie ze stosownej ochrony przed opisanymi aktami organizacje zbiorowe zarówno pracodawców, jak i pracowników dzięki swojej sile;

dnia 29 grudnia 1958 r. deklaracje stwierdzające przyjęcie postanowień powyższej Konwencji w imieniu Mauritijsu oraz w imieniu Federacji Indii Zachodnich w stosunku do następujących terytoriów niemetalicznych: Dominica, Grenada, Jamajka, St. Lucia i St. Vincent; jak również stosowanie wymienionych postanowień do następujących terytoriów niemetalicznych: Brytyjski Honduras, Północne Borneo i Sarawak;

dnia 17 marca 1959 r. deklaracja stwierdzająca stosowanie do Ugandy tej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: A. Rapacki

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.